

गर्ह्यम्,	गर्ह्यम्,	जिगर्हिष्यम्,	जागर्ह्यम् ;
ईषद्गर्हः-दुर्गर्हः-सुगर्हः ;		—	—
गर्ह्यमाणः,	गर्ह्यमाणः,	जिगर्हिष्यमाणः,	जागर्ह्यमाणः ;
गर्हः,	गर्हः,	जिगर्हिषः,	जागर्हः ;
गर्हितुम्,	गर्हयितुम्,	जिगर्हिषितुम्,	जागर्हितुम् ;
Aगर्हा,	गर्हणा,	जिगर्हिषा,	जागर्हा ;
गर्हणम्,	गर्हणम्,	जिगर्हिषणम्,	जागर्हणम् ;
गर्हित्वा,	गर्हयित्वा,	जिगर्हिषित्वा,	जागर्हित्वा ;
विगर्ह्य,	प्रगर्ह्य,	सञ्जिगर्हिष्य,	सञ्जागर्ह्य ;
गर्हम् २, } गर्हम् २, }	गर्हम् २, }	जिगर्हिषम् २, }	जागर्हम् २ ; }
गर्हित्वा २, }	गर्हयित्वा २, }	जिगर्हिषित्वा २, }	जागर्हित्वा २. }

(386) “गर्ह निन्दायाम्” (X-चुरादिः-1846. अक. सेट्. उभ.)

### आधृषीयः ।

“प्यन्तस्य ग्रहणे गृहेर्गृह्यते तत्तानदन्ताद् गृहेः भूवादेः शपि गर्हते, श्चि तु पदे गृह्णात्यगृहीत च ।

गर्हेर्वा णिचि निन्दनार्थविषये गर्हेत् तथा गर्हयेत् भूवादेः शपि कुत्सनार्थविषये गर्हेर्भवेत् गर्हते ॥” (श्लो. 194) इति देवः ।

अस्य धातोराधृषीयत्वात् ‘आधृषाद्वा’ (ग. सू. चुरादौ) इति णिचो वैकल्पिकत्वम् । णिच्पक्षे, णिजभावपक्षे च कुत्सार्थकभौवादिकगर्हतिवत् (385) सर्वाणि रूपाणि ज्ञेयानि । णिजभावपक्षे शुद्धात् सनि, यङि च तत्र लिखितान्येव रूपाण्यस्यापि । शुद्धाद्वातोः ‘शेषात् कर्तरि—’ (1-3-78) इति शतैव । Bगर्हन्-न्ती, इति रूपम् । प्यन्तात् सनि तु—

A. ‘आर्षासितासिमुदितो भुवनप्रसिष्णुं विष्णुं तमेनमसतां ग्लसमानमीहाम् ।

अकूर एव बहुधा गदमंहितां गार्होष्मिन्तोऽपतदगल्ह्यतमे पदाब्जे ॥’

धा. का. 1-80.

B. ‘वचन्तो मानन्तो हरिविभवमानेन्दमखिला

बभूवुर्गर्हन्तो मनसि वृपतिं मार्गितखलम् ।

स्त्रियश्चोत्कण्ठन्यो ददृशुरजितं मृष्टतनवः

चुपस्त्वेतन्नामर्षत रिपुजनाधर्षितबलः ॥’ धा. का. 3. 52.